

РАЗНИ.

Сто години изминаватъ, откакто хората употребяватъ стоманено перо. То било изнамърено въ 1830 година още презъ времето на великия нѣмски писател Гьоте, но той и до последния си денъ продължавалъ да работи съ паче перо. Стоманеното си оставало безъ употреба, защото никой не знаелъ какъ се пише съ него. Едва мъ въ 1832 година се намѣрилъ човѣкъ, който измислилъ перодръжката, въ която можало да се вложи перото, за да пише. Перодръжката се разпространила въ много кѫсо време и следъ година пачето перо изчезнало.

Търговците на пачи пера изпаднали въ тежко положение, защото въ складовете имъ имало огромно количество стока, съ която не знаели какво да правятъ. Стоманеното перо заплашвало съ разорение много търговци. Но тѣхъ ги спасилъ пакъ онъ човѣкъ, които имъ докаралъ бедата, защото той имъ внушилъ да преработятъ пачите пера въ зъбочистки. Изобретателятъ, чието име скоро се забравило, въ кѫсо време станалъ милионеръ.

Диваци-художници. Д-ръ Хербертъ Базедовъ, австрийски пътешественикъ, който пристигналъ напоследъкъ въ Лондонъ, заявилъ, че е открилъ едно дивашко племе, което водѣло най-първобитенъ животъ и не било виждало никога бѣлъ човѣкъ.

Учениятъ открилъ племето въ мястността Архемъ, на северозападъ отъ британската колония, въ южна Австралия. Дивасите почнали да бѣгатъ, щомъ видѣли бѣлите, покатерили се по дърветата като маймуни и се изпокрили тамъ, изплашени отъ тия бѣли чудовища. Тия диваци ходѣли съвсемъ голи и живѣели отъ ловъ. Мажетъ били красиви, стройни, пъргави.

Имайки предвидъ съвсемъ първобитния животъ на това племе, учениятъ билъ много изненаданъ, когато на-